

Stop (Vrakoviště duší)

Jan Kalousek

Byla blondýna, šaty z Londýna
stíná hlavy šakalům na Národní třídě
nudně stránky zakázaný četby obrací
je jasný, že nemá zdání co to musí bejt
srkat kafe v průchodu, kde žebra láme vítr
a plazit se při zdi a nedat se dát
chodí sem už pár dní, na tohle stejný místo
a čeká jak se k ní věrnej osud zachová

Křičím stop, zastav tu chvíli
stop, tak neutíkej
řvu stop v hlavě mi šílí
stop, tak už neváhej
pojď vplout do mých sítí
kde já jsem tvůj pán

Komu asi bude patřit pohled zralejch kaštanů
co bodaj jako vosy v parnym létě
netvař se tak vážně, vždyť nejsi vůbec klidná
blázníš jako dravej pták za zlatou mříží
kámen by se zarděl nad tou tvou pýchou
a mluvíš sama se sebou, ale ani neotvíráš ústa
dej mi, dej mi, dej mi, tvou ruku bledou
odtáhnu tě sebou na vrakoviště duší

Křičím stop, zastav tu chvíli
stop, tak neutíkej
řvu stop v hlavě mi šílí
stop, tak už neváhej
pojď vplout do mých sítí
kde já jsem tvůj pán